

EXPUNERE DE MOTIVE

Unul dintre motivele care au stat la baza constituirii acestui nou proiect legislativ este reprezentat de faptul că în prezent contestarea proceselor-verbale de contravenție este îngreunată de faptul că plângerile se pot depune doar la judecătoria din circumscriptia unde s-a săvârșit contravenția.

Îmi intemeiez acest demers și pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în repetate rânduri, spre exemplu în hotărârile din 21 februarie 1975, 18 februarie 1999, 10 mai 2001 și 23 martie 2010, pronunțate în cauzele Golder împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, paragraful 38, Waite și Kennedy împotriva Germaniei, paragraful 59, Z și alții împotriva Marii Britanii, paragraful 93, și Cudak împotriva Lituaniei, paragraful 55, a statuat că dreptul de liber acces la justiție, asigurat potrivit dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este un drept absolut, și numai în anumite situații el poate fi supus unor condiționări care sunt permise, întrucât, prin natura sa, acest drept necesită o reglementare din partea statului, care se bucură de o anumită marjă de apreciere.

Totodată, prin Hotărârea din 10 mai 2001 precizată, paragraful 93, aceeași instanță europeană a arătat că instituirea unor termene pentru efectuarea diferitelor acte de procedură, termenele de prescripție și cele de decădere sau sancțiunile pentru nerespectarea acestora, nu sunt de natură a încălca art. 6 paragraful 1 din Convenție, acestea fiind restricții admise, atât timp cât nu aduc atingere dreptului de liber acces la o instanță, în substanță sa.

Modificarea art. 32, alin. 1 din O.G. nr. 2/2001, în sensul în care plângerea contraventională să poată fi depusă fie la judecătoria în circumscriptia căreia s-a săvârșit fapta contraventională, fie la judecătoria în circumscriptia căreia își are domiciliul sau sediul, după caz, contravenientul se justifică și pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 113 Cod de procedură civilă, legiuitorul a stabilit că, în anumite situații, poate exista o competență teritorială alternativă, iar în cazul în care reclamantul a ales una din instanțele indicate în acest articol, nu se poate invoca excepția necompetenței teritoriale.

Existând această premisă în legea generală, considerăm că se poate impune și în materia contravențiilor o astfel de competență alternativă, care ar fi de natură să degrezeze anumite instanțe de soluționarea proceselor contravenționale, ar conduce la limitarea cheltuielilor contravenientului, dar și la urgentarea soluționării litigiilor contravenționale.

În ceea ce privește degrevarea anumitor instanțe de soluționarea proceselor în materie contravențională, putem aminti litigiile legate de neplata rovignetei, a căror soluționare inițială se făcea de instanțele în circumscriptia cărora se constata fapta de utilizare a drumului fără plata taxei aferentă (rovignetă).

Deoarece instrumentele de constatare (camere) erau amplasate doar în anumite puncte, pe anumite drumuri, judecătoriile în circumscriptia cărora se realiza constatarea contravenției au fost puse în fața unei avalanșe de litigii contravenționale care le-a îngreunat activitatea (în județul Vâlcea, spre exemplu, Judecătoria Brezoi, pentru camera de la Seaca). Acest lucru a condus la modificarea legislației în sensul că petentul, în prezent, poate să depună plângerea contravențională și la judecătoria unde are domiciliul sau sediul contravenientul.

În materia contravențională este evident că anumite fapte (depășirea limitei vitezei legale pe drumurile publice, nefolosirea pneurilor de iarnă sau a lanțurilor și.a.) se produc cu preponderență în anumite zone, în circumscriptia anumitor judecătorii, ceea ce determină încărcarea acestora cu plângeri contravenționale, cu consecința perturbării activității acestor instanțe.

Având în vedere că multe astfel de fapte sunt săvârșite de persoane care nu domiciliază sau nu au sediul în circumscriptia respectivelor judecătorii, posibilitatea ca petenții să depună plângerea contravențională la instanța de domiciliu ori sediu ar conduce la degrevarea instanțelor competente la acest moment.

Pe de altă parte, o asemenea posibilitate – de soluționare a plângerii contravenționale de către judecătoria în circumscriptia căreia își are sediul ori domiciliul contravenientul – ar conduce, pentru acesta din urmă la limitarea cheltuielilor legate de soluționarea litigiului. Ori, o asemenea limitare a cheltuielilor, care face ca procesul să fie accesibil pentru justițial, se înscrie în sfera măsurilor realizate în vederea exercitării de către justițial a dreptului la un proces echitabil și la liber acces la justiție.

Totodată, săvârșirea unei contravenții la o mare distanță de domiciliu sau sediu implică din partea petentului cheltuieli mari (drum, masă, cazare, avocat) care pot deveni prohibitive. Din aceste motive, persoana în cauză este adesea

determinată să renunțe la formularea plângerii contravenționale respective, la posibilitatea legală de a solicita controlul judecătoreasc asupra actului administrativ. O asemenea situație este echivalentă cu încălcarea dreptului la un proces echitabil și la liberul acces la justiție, situație care nu este de dorit întrucât acest drept este statuat de jurisprudența CEDO.

Stabilirea unei competențe teritoriale alternative în materia soluționării plângerii contravenționale ar reprezenta un beneficiu pe care statul îl pune la dispoziția potentului, astfel realizându-se și o echilibrare în cadrul raportului juridic dedus judecății, prin aceea că potentului nu i se crează și un prejudiciu patrimonial, echivalent cu cheltuielile pe care le-ar face în legătură cu soluționarea litigiului de către instanțe (fond și apel) aflate în altă localitate decât cea de domiciliu sau sediu.

Consider că soluțiile propuse nu vor crea probleme, în a fi reprezentate în instanțe, nici autorităților publice care au constatat contravențiile, deoarece acestea au reprezentanți pe tot cuprinsul țării.

Prin completarea art.32 alin. (1) din Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, procesele verbale de contravenție vor putea fi contestate la judecătoria în a carei rază de competență își are domiciliul sau sediul contravenientul.

Deputat,

Eugen NEAȚĂ

**Coinițiatori ai propunerii legislative pentru completarea art. 32 alin. (1) din
Ordonanța Guvernului nr. 2 /2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

DEPUTAȚI

Nr. Crt	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	NEGRĂ EUGEN	PSD	
2.	COCOȘ VASILIS	PSD	
3.	POPA 'AIU IU	PSD	
4.	BACALBASA NICOLAE	PSD	
5.	HASCĂ HORIA	PSD	
6.	AȘINTĂ VASILE	PSD	
7.	PĂLEȘANUȚ	PSD	
8.	NITA' NICU	P.S.D	
9.	CHIRIȘORUȚ	PSD	
10.	IFREȚĂ IOAN	PSD	
11.	ZIMBOȚI LUCIAN SORIN	PSD	
12.	BUDOIULIANUS	PSD	
13.	MIHAI 10 HU	PSD	
14.	VARASALEI ZAFARIA	P.D.	
15.	TOTU FLORIN ANDREI	PSD	
16.	ILISANU CLaudiu	PSD	
17.	PEREȚI GHEORGHE	PSD	
18.	I. N. BĂUZĂU DANIEL	PSD	
19.	Padu Sebastian	PSD	
20.	RĂDUȚIU VIORȚA	PSD	
21.	DOBRIȚĂ IONELA VIORELA	PSD	
22.	VRIJITOIU SORIN	PSD	
23.	GEORGESCU NICOLAE	P.S.D	
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			
31.			